

ODPUŠTĚNÍ

Jednoho rána se setkali On a Ona.

Tenkrát hustě pršelo, a na zastávku přijel autobus, s malým zpožděním oproti jízdnímu řádu. Po několika nedočkavcích, kteří se rychle hrnuli dovnitř, nastoupila Ona, v ruce, zmáčenou deštěm, třímala průkazku MHD. Najednou se její průkazka sesmekla, vyletěla vzhůru a dopadla na schůdky autobusu, přímo před Ním. Oba se bleskově shýbli, hlavami narazili do sebe a současně se dotkli rukama navzájem, místo "neposlušné" průkazky, kterou chtěli zvednout. Bylo to tak komické, že si ve stejném okamžiku navzájem pohlédli do očí a navzdory slotě, se na sebe oba usmáli.

Zdalo se, že by mohla tato malá epizoda takhle skončit, ale protože se odehrála na maloměstě, zákonitě Ona i On se museli potkat znovu. V jedné restauraci, kde Ona měla schůzku se svojí kamarádkou, a On si zašel na točené pivo ke kamarádovi, který již seděl u stolu s načatým třetím pivem. Přeskočila mezi nimi jiskra, slovo dalo slovo a On ji pozval na místní diskotéku, která byla vyhlášená široko daleko tím, že zavírací doba byla až ve čtyři hodiny ráno ...

Byly již tři hodiny po půlnoci, když se oba rozhodli zaplatit útratu a poté On ji pozval na kávu k sobě domů. Ona ho ale odmítla s tím, že musí do práce, tak se rozloučili s tím, že se někdy sejdou, ve stejné restauraci, kde se poprvé potkali. Nutno upřesnit, že se to odehrávalo v době, kdy ještě mobily byly teprve na počátku svého zrodu a veškeré schůzky ve dvou byly vždycky tak trochu jako sázka do loterie: přijde nebo neprijde?

Po několika setkáních se u nich nakonec vyvinul vztah, který by se dal nazvat několika slovy – láska na první pohled, který trval zhruba půlroku. Nakonec se On i Ona rozhodli, že svůj vztah zlegalizují

Prvních pět let bylo pro oba procházka růžovým sadem, ale šestým rokem to jaksi začalo skřípat. Snad na tom měl jako první podíl On nebo Ona, těžko nyní říct. Snad On měl pocit, že si může dovolit všechno a Ona jen něco málo, nebo naopak, nebo Ona měla pocit, že je zavřená v kleci, ze které není úniku ... Najednou se jejich společné zájmy vytratily a každý z nich měl jiný životní cíl. Zkrátka, jejich manželství svým trváním nepřekročilo ani tu první desítku a skončilo rychlým rozvodovým stáním.

Tento příběh není jen obyčejná epizoda s nepříliš vydařeným koncem. Je to příběh, který se odehrává na světě neustále dokola, byť s drobnými obměnami, ale je vždy ponaučením pro oba zúčastněné. Záleží na tom, jak to kdo vezme, v pozitivním nebo negativním duchu. V tom negativním se člověk utápí ve smutku, zahořklosti, že ten druhý nesplnil jeho vize, v tom pozitivním duchu si člověk uvědomí, že to byl vztah, který by se dal přirovnat jako učitel a žák. Role obou aktérů se mohou se v průběhu společné doby měnit, nebo zůstat stejné, výsledkem bývá zkušenost, že něco zlé je pro něco dobré a měli by si, byť i jen v duchu, odpustit navzájem. Opuštění není o tom, že ten druhý to přijme, ale o tom, že se s tou negativní zátěží oba aktéři příběhu nevláčí nadále životem jako s koulí na noze. Tenkrát každý z nich reagoval tak, jak si myslel, že je to v dané chvíli nejlepší, co mohl udělat, dnes by se možná rozhodoval jinak. Tímto způsobem lze uzavřít ve svém nitru svou minulost. Pokud tu minulost zúčastnění v sobě nevyřeší, může to bránit vzniku dalšímu, určitě i lepšímu, hodnotnějšímu vztahu ...

Přeji krásné dny, přátelé!